

[Lorentzen.]

på at afskaffe den kroniske arbejdsløshed som følge af sygdom og som følge af, at de arbejdsløse er arbejdshæmmede; nu skal vi have dem revalideret. Jeg går ud fra, at den højtærede socialminister har tænkt på sit revalideringsforslag, da han i § 10 indføjede dette stk. 4, hvor der står:

„Efter nærmere derom af socialministeren fastsatte regler påhviler det arbejdsløshedskasserne, når et medlems ledighed inden for et understøttelsesår er nået op over en vis grænse, at undersøge årsagerne til denne ledighed med henblik på ved særlige foranstaltninger, herunder af helbredsmæssig eller optræningsmæssig art, at bringe sådanne medlemmer tilbage til arbejdsmarkedet.“

Teoretisk, rent sagligt, er det en rigtig tanke, det vil vel ingen benægte; men er der ret mange, der tror, at de organer, som skal foretage denne kontrol, er i stand til det? Jeg tænker på kontorbestyrerne, der er valgt af medlemmerne på en generalforsamling. Jeg tror ikke, at en kontorbestyrer vil begynde at pille ved det spørgsmål og sige til sine medlemmer: du er ikke rask nok, og du gør dig ikke tilstrækkelig umage for at få arbejde. Jeg er temmelig sikker på, at en kontorbestyrer, selv om han er aldrig så velmenende, vil vige tilbage herfor, fordi han vil se for sig, at ved den kommende generalforsamling vil der komme en fast stok, som nok forstår at dirigere forsamlingen, og som vil spørge: er det meningen, at vi skal underkastes en særlig åndelig eller fysisk kontrol? Lad os befri os for det! Tanken med den foreslåede bestemmelse er rigtig; jeg tror bare ikke, at det hjælper spor, medmindre man går ind på vor tanke om, at kontorbestyreren skal vælges af arbejdsdirektoratet efter indstilling af generalforsamlingen, således at han ikke kan afsættes på den kommende generalforsamling. Jeg kender det jo meget godt fra praksis, og jeg ved også, at størstedelen af socialdemokratiets medlemmer er ganske klar over, at det er rigtigt, hvad jeg siger om kontorbestyrerne, men der er nok ikke ret mange af dem, der vil sige det her, for de kunne jo komme til at støde en og anden ved det.

Afgangen for ikke-forsørgere til at få huslejhjælp er, som det ærede medlem hr.

Peter Ravn gjorde opmærksom på, udvidet lidt, og det er der måske ikke så forfærdelig meget at sige til, men satserne i det hele er, som det ærede medlem hr. Peter Ravn også gjorde opmærksom på, forhøjet ikke uvæsentligt. Dagpengene er forhøjet med 12 pct., børnetillægget med 16,7 pct. og huslejhjælpen med 26 pct.

For helt at forstå disse tal og denne vækst må man ikke glemme at se på, hvordan gennemsnitsindtægten ligger for medlemmer i arbejdsløshedskasserne, og dér er vi jo i den lykkelige situation at kunne konstatere, at den er steget år for år. Af den sidste beretning fra arbejdsdirektoratet ser vi, at gennemsnitsindtægten nu ligger over 10 000 kr. for alle medlemmer af arbejdsløshedskasser, forudsat at de har fuld beskæftigelse. For nogle ligger den meget højere, helt oppe på 14 000 kr. — jeg tager ikke journalisterne, for dem ligger den jo langt højere, deres indtægter ligger oppe på 21 000 kr. Men i det hele taget er der en lykkelig tendens til stærkt stigende indtægter for alle håndens arbejdere, en bevægelse, som vi kun kan hilse med tilfredshed. Men på den anden side må dette nok kunne medføre, at vi er noget forsigtigere, når det gælder om at hæve dagpengene og de forskellige understøttelser, for vi har jo i dag slet ikke de forhold, som vi kendte i vor ungdom. I dag har folk det heldigvis langt, langt bedre og har helt andre muligheder for at kunne klare sig, således at det ikke er nødvendigt både tidligt og silde at komme med forhøjelser af den ene og den anden art.

De tal, det ærede medlem hr. Peter Ravn nævnte om satsernes størrelse i forhold til arbejdslønnen, fremgår jo af selve lovforslaget, og derfor vil jeg ikke gentage dem. Derimod vil jeg gerne have lov at nævne et par andre tal. Efter bemærkningerne til lovforslaget regner man med en forhøjelse på 33 mill. kr.; deraf hidrører de 11,5 mill. kr. fra en forhøjelse af refusionsprocenten, medens resten, 21,5 mill. kr., i virkeligheden kan henføres til en forhøjelse af understøttelsessatserne. Men når vi nu får at vide, at merudgiften er 33 mill. kr., så må vi ikke glemme, at dette år er et meget lykkeligt år, hvor arbejdsløsheden har været meget ringe; i tre fjerdedele af året har den været ca. 8 pct., i ét kvartal har den været